

дѣца, кога-то сѣ много обѣщаватъ, почнатъ да двоуматъ, и невѣруватъ веднага на пѣрвъ-тѣ рѣчь, пакъ имъ сѣ дало нѣщо или имъ сѣ само обѣщало. И понеже сѣ дѣца-та отъ самъ-тѣ природа незлобивы, простосърдечны и на вѣрованіе готови, то имъ доста скѣпо става, ако имъ сѣ всади въ сердце-то неповѣреніе още въ дѣтинство-то камъ челоуѣкцы-те. Но малко късно, кога изъ дѣтинство-то въ юношескій возрастъ дойдатъ, оживява въ тѣхъ сѣ подновенъ силъ нагонъ-атъ, по кого-то сѣ склонени и готови сичко да вѣруватъ. Сега имъ дохожда, чи въ дѣтинство-то сѣ были много по глупавы, и чи по своѣ-тѣ глупость не сѣ ни умели да вѣруватъ на челоуѣкцы-те, па за ради това сѣ и претръпели много непріятности. Па да бы тажъ погрѣшкѣ загладили, започнатъ силно да сѣ приближаватъ камъ челоуѣкцы-те, вѣруватъ имъ, предакатъ имъ сѣ, осланатъ сѣ на тѣхнѣ-тѣ рѣчь, слушатъ тѣхнѣ-атъ совѣтъ, влазитъ сѣ тѣхъ въ пріятельство и утвърждаватъ го за доуѣка. О, колко имъ е сега мило! Тѣ въ память-тѣ си мыслатъ, чи сѣ сѣ съ така добры и красны челоуѣкцы сдружили, така вѣрни и услужни пріатели спечелили, и отъ се сердце сжалуватъ оныя, кои-то сѣ сички-атъ вѣкъ сѣ челоуѣкцы провели, па въ никого вѣрѣ несѣ намѣрили, нити въ некого повѣреніе искусили.

Но время-то на лековѣрно-то юношество брѣзо протича. Оныя басны, кои-то много надежды обричаха на горѣщѣ-тѣ младость, но сѣ влезваніе-то въ по зрѣлы-те години совсемъ другій видъ, другъ боужъ добыватъ. Оныя нѣкогишни вѣрни пріатели сѣ растопиха и промениха. Единъ е отишелъ на